

בראשית ברא אלהים את השמי'ם ואת הארץ
וזארץ הייתה תהו ובלתו וצasher על פניה תהום ורוח
אללים מrozפת על פניה הבמים ייאמר אלהים ידי
אוֹר ויהי אוֹר וילא אלהים את אוֹר כי טה
ויבדל אלהים בין נור ובין צחשר ויכר א-
להים לאור יום וצחשר נרא לילך ידי שרב
ויהי בכר יום איזה

וזיא אמר אלוהים יהו רקיע בהתור הימים ויהי מבדיל
בין מים למים ויעש אלוהים את הרקיע ויבדל
בין הימים אשר מתחזת לרקיע ובין הימים אשר
נועל לרקיע ויהי כן ויקרא אלוהים לרקיע שמיים
יהי ערב ויהי בלר يوم שני

ויאמר אלדיים יכו דמים מזאת השם אל
מקום איזל ותרא נ לבשה ריחן ויקרא אלדים
לבשה ארץ ולמאות דמים קרא ימים וירא
אלדים כי טוב יאנור אלדים תדשא לאין
דאשא עשב מזריע ארע עז פרי עשה פרי לבינו
אשר ארעו בור כל הארץ ריחן וגוזא הארץ
דאשא עשב מזריע ארע למשה ועז עשה פרי
אשר ארעו בור למשה גוזא אלדים כי טוב וירא
ערוב וידי בקר יום שליש

ר' אמר אלדיים יהי מאורת ברקיעם לשומים להבדיל
בין היום ובין הלילה וזהו לאתת ומועדים ולימדים
ושנים וזהו למתורת ברקיעם לשומים לדאי על
הארץ יתנו כן ויעש אלדיים את שני המאות
לגדלים את המאור הגדל למשלו ביום ואת
המאור דקטן למשלו הכלילה ואת הכוכבים
ויתנו אתם אלדיים ברקיעם לשומים לדאי על
הארץ ולמשל ביום ונילדה ולהבדיל בין הארץ
ובין הארץ וירא אלדיים כי טוב ויהי ערב ויחי
בקר יום רביעי

ויאמר אלתיהם ישרצנו הבאים שרש גפש זלידה
יעוף יעופך על הארץ על פניך רקיע הארץ
ויברא אלתיהם את התבניהם האללים ואת כל גפש
הזהיד הרמשת אשר ישרצנו הבאים למןיהם ואת
כל עופ כף למןיהם וירא אלתיהם כי טוב ויברע
אתם אלתיהם לאמר פרו ורבו ומלאו את הבאים
בימים והעופ ירב בארץ רידי ערבות רידי נקר
יום חמיישל

וזיאר אליהם דברו לא ארץ נפש זיהה לביינן
זהם ורמש וחילכו ארץ לבינן ויהי כז רישע
אליהם את זיהה לא ריש לבינה יאת הבהמה לבינה

א בְּרִאָשֵׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשְׁמִינִים וְאֶת הָאָרֶץ:
ב וּנְהָאָרֶץ הָיָתָה תְּהוֹ וּבָהּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְּהוֹם וְרוּחַ
אֱלֹהִים מִרְחַחְפָּת עַל־פְּנֵי הַמִּים: ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
אוֹר וַיְהִי־אוֹר: ד וַיֹּירָא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב
וַיַּבְּהֵל אֱלֹהִים بֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: ה וַיְקָרֵא
אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וְלִחְשֶׁךְ קָרָא לִילָה וַיְהִי־עָרָב
וַיְהִי־בָּקָר יוֹם אֶחָד:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעָה בְּתוֹךְ הַמִּים וַיְהִי מְבָדֵיל
בּוּנֵן מִים לְמִים וַיַּעֲשֵׂה אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעָה וַיַּבְּהֵל
בּוּנֵן הַמִּים אֲשֶׁר מִתְחַת לְرָקִיעָה וּבּוּנֵן הַמִּים אֲשֶׁר
מֵעֶל לְרָקִיעָה וַיֹּהַי־כֵּן ח וַיַּקְרֵא אֱלֹהִים לְרָקִיעָה שָׁמָיִם
וַיֹּהַי־עָרֵב וַיֹּהַי־בָּקָר יוֹם שְׁנִי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְקُנוּ הַמִּזְמָרָת הַשְׁמִימָן אֶל-
מָקוֹם אֶחָד וְתַرְאָה הַיְבָשָׂה וַיְהִי כֵּן וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לַיְבָשָׂה אָרֶץ וְלַמְקוֹם הַמִּזְמָרָת קָרָא יָמִים וַיַּרְא
אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תָּדַשֵּׂא הָאָרֶץ
הַשָּׁא עֲשֵׂב מִזְרִיעַ זֶרֶע עֵז פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי לְמִינּוֹ
אֲשֶׁר זֶרְעוּבָו עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי כֵּן בְּ וְתוֹצֵא הָאָרֶץ
הַשָּׁא עֲשֵׂב מִזְרִיעַ זֶרֶע לְמִינָהוּ וְעֵז עֵשֶׂה-פְּרִי
אֲשֶׁר זֶרְעוּבָו לְמִינָהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: ג וַיְהִי
עֶרֶב וַיְהִי-בְּקָר יוֹם שְׁלִישִׁי:

ד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֻרָת בָּרוּקִיעַ הַשְׁמִים לְהַבְּדִיל
בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלְּילָה וְהִזְעִיר לְאַתָּה וְלִמְזֹעֲדִים וְלִימִינִים
וְשָׁנִים: טו וְהִזְעִיר לְמַאֲרָת בָּרוּקִיעַ הַשְׁמִים לְהַאֲרִר עַל-
הָאָרֶץ וַיַּהֲרֹכֵן: טז וַיַּעֲשֵׂה אֱלֹהִים אַתְּ-שְׁנִי הַמְּאֻרָת
הַגְּדוֹלִים אַתְּ-הַמְּאוֹר הַגְּדוֹלִי לְמִמְשְׁלַת הַיּוֹם וְאַתְּ
הַמְּאוֹר הַקְּטָן לְמִמְשְׁלַת הַלְּילָה וְאַתְּ הַכּוֹכְבִּים:
ז וַיִּתְן אֶתְכֶם אֱלֹהִים בָּרוּקִיעַ הַשְׁמִים לְהַאֲרִר עַל-
הָאָרֶץ: ח וְלִמְשָׁל בַּיּוֹם וּבַלְּילָה וְלְהַבְּדִיל בֵּין הָאֹר
וּבֵין הַחַשֶּׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: טז וַיַּהֲרֹכֵב וַיַּהֲרֹכֵב
בָּכֶר יוֹם רַבִּיטִי:

בָּוַיְאָמֵר אֱלֹהִים יְשַׁרְצֹו הַמִּים שֶׁרֶץ נְפָשׁ חַיָּה
וְעוֹזָב יְעֻזֵּב עַל-הָאָרֶץ עַל-פָּנָי רְקִיעַ הַשְׁמִים:
כִּא וַיְבָרָא אֱלֹהִים אֶת-הַתְּגִニּוֹן הַגָּדְלִים וְאֶת כָּל-נְפָשׁ
הַחַיָּה | הַרְמֵשָׁת אֲשֶׁר שֶׁרֶץ הַמִּים לְמִינָהֶם וְאֶת
כָּל-עֹזָב כָּנֶף לְמִינָהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כָּי-טוֹב: כְּבָב וַיְבָרֶךָ
אֶתְכֶם אֱלֹהִים לְאָמֵר פָּרוּ וּרְבוּ וּמְלָאוּ אֶת-הַמִּים
בְּנֵיכֶם וְהַעֲזָב יְרַב בָּאָרֶץ: כְּבָב וַיַּהַי-עֲרָב וַיַּהַי-בָּקָר
יּוֹם חֲמִישִׁי:

כד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תֹּצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָה
בְּתִמְהָה וּרְמַשָּׁה וְחִיתּוֹ-אָרֶץ לְמִינָה וַיְהִי־בָּזָן: כה וַיַּעֲשֵׂה
אֱלֹהִים אֶת־חַיָּת הָאָרֶץ לְמִינָה וְאֶת־הַבָּהָמָה לְמִינָה

וְאֵת כָּל רַמְשֶׁלֶת זָהָב מִצְהָרָיֶם וְלֹא אֱלֹהִים כִּי טֹוב
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נָעַשְׂתָּה אֶלָּם בְּצָלָמֵנוּ כְּדַמּוֹתנוּ וַיַּרְדֵּךְ
בְּדָגֶת דָּלִים וּבְשֻׁוּפְתִּים שְׁמִימִים וּבְבָתְכִוִּים וּבְכָלְתָּאָרֶץ
וּבְכָל תְּרַמְשֶׁלֶת זָהָב עַל תְּאָרֶץ וַיַּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
זָהָב בְּצָלָמוֹ בְּצָלָם אֱלֹהִים בְּרָא אֹתוֹ זָכָר וְנָקָנָה
בְּרָא אֶתְכֶם וַיַּבְרָר אֶתְכֶם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לְהָמָם אֱלֹהִים
פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלָאוּ אֶת הָאָרֶץ וְכַבְשָׂהוּ וַיַּרְדוּ בְּדָגֶת
דָּלִים וּבְשֻׁוּפְתִּים וּבְכָל זָהָב תְּרַמְשֶׁלֶת עַל הָאָרֶץ
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הָנָדָה נָתַתִּי לְכֶם אֶת כָּל עַשְׂבָּה אֶרְעֶל
אֶרְעֶל אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ וְאֶת כָּל הַנְּעָרָה אֲשֶׁר
בְּוּ פְּרִי עָזָב אֶרְעֶל כֶּם יָדִית נָאכֶלֶת וּכָל זָהָב
הָאָרֶץ וּכָל עַרְفָת תְּשֻׁבִּים וּכָל רַוְמְשֶׁלֶת עַל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר בְּוּ נָפְשָׁה זָהָב אֶת כָּל יְרָק עַשְׂבָּה נָאכֶלֶת וַיַּדְיִ
כֵּן וַיֹּרֶא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהָנָדָה טֹב בַּאֲדָ

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בָּקָר יוֹם הַשְׁשִׁי
וַיַּכְלֵל הַשְׁמִינִים וַתָּאֲרִישׁ וַיַּכְלֵל שְׁבָעָם וַיַּכְלֵל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
שְׁבָעָה יְלִיעָל מִלְאַכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיַּשְׁבַּת בַּיּוֹם תְּשִׁבְׁתִּיעָלָה
מִכֶּל מִלְאַכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם
תְּשִׁבְׁתִּיעָלָה רַקְדָּשׁ אֲתָיו כִּילָו שְׁבַת מִכֶּל מִלְאַכְתּוֹ
אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לְעָשָׂות

אליה תולדות נשים ונארץ נבראם ביום
שהות נוֹת אלדים ארץ ושים וכל שיא תולדת
טרם יהית הארץ וכל עשב נטה טרם ינמא
ככל תמטיר יהות אלדים על הארץ יאדם א-
לעב את האדמה ואד' יעלה מזארץ והשכלה
את כל פנ' הארץ רישר יהוד אלדים את הא-
לפר מזארם ויפוץ הארץ גש망ת זרים ויד-
לאדם לנפשן צייד רישע יהוד אלדים אין בעלה
מקדים וישם שם את נאים אשר ישר רישמה
יהוד אלדים מזארם הארץ כל עז נארם כנראה
רטוב לבأكل ועז צאים בתורה עז ועז הצעה
טוב ורע וחר ישא בזען להשכלה את זהן ובשם
יפר וציה לא בעלה נאים שם זהה פישר
זו אסבב את כל הארץ הזרילו אשר שם תרב
יזהוב הארץ יהוד טוב שם תבלח ואט' השם
רשם הנדר נשני גיזון דוגא אסבב את כל הארץ
כויש רשם הנדר השלייש אולקל דוגא הצלח
קדמת אשור והנדר הרבייש דוגא פרת ריכוז
יהוד אלדים את האלים ינזהו בזען עז כעב-
רלשבירה רישר יהוד אלדים על האלים לאמר
מכל עז גאנ' אכל תאכל ומיעש דעלת טיב ורע
לא תאכל מבנו כי ביום אכל ממו' מוות תמות

וְאֵת כָּל-רֶמֶשׁ הַאֲדֹמָה לְמִינְהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב:
כֹּו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נָעַשָּׂה אָדָם בְּצִלְמָנוּ כִּדְמֹיתָנוּ וַיַּרְדֹּ
בְּדִגְתָּה הַיּוֹם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְבָהָמָה וּבְכָל-הָאָרֶץ
וּבְכָל-הַרְמֶשׁ הַרְמֶשׁ עַל-הָאָרֶץ: ט וַיַּכְרֵא אֱלֹהִים אֶת-
הָאָדָם בְּצִלְמָוֹ בְּצִלְמָם אֱלֹהִים בָּרוּא אֹתוֹ זֶכֶר וְנִקְבָּה
בָּרוּא אֹתָם: כֵּה וַיַּבְרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים
פְּרוּ זֶרֶבּוּ וּמְלָאוּ אֶת-הָאָרֶץ וּכְבָשֵׂה וְרֹדוּ בְּדִגְתָּה
הַיּוֹם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-חַיָּה הַרְמֶשֶׁת עַל-הָאָרֶץ:
כַּט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הַגָּהָ נָתַתִּי לְכֶם אֶת-כָּל-עַשְׂבָּיו זֶרֶעֶן
זֶרֶע אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי כָּל-הָאָרֶץ וְאֶת-כָּל-הַעֵץ אֲשֶׁר
בּוֹ פְּרִי-עֵץ זֶרֶע זֶרֶע לְכֶם יְהִי לְאַכְלָה: ל וּלְכָל-חַיָּת
הָאָרֶץ וּלְכָל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל-רוֹמֶשׁ עַל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר-בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת-כָּל-יַיִךְ עַשְׂבָּיו לְאַכְלָה וַיְהִי
כֵּן: לא וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהַגָּה-טוֹב מְאֹד
וְהַיִּזְעֵר וְהַיִּרְבֵּר יְוָת הַיְמִינִי:

ב א וַיָּכֹל הַשְׁמִים וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: ב וַיָּכֹל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְׁבִיעִי מִלְאָכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיֵּשֶׁב תַּחַת בַּיּוֹם הַשְׁבִיעִי
מִכָּל־מִלְאָכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: ג וַיָּבֹךְ אֱלֹהִים אֶת־יּוֹם
הַשְׁבִיעִי וַיִּקְדֹשׁ אֹתוֹ כִּי בֹּו שְׁבָתْ מִכָּל־מִלְאָכְתּוֹ
אֲשֶׁר־בָרָא אֱלֹהִים לְעֵשָׂות:

שְׁנִי וְאֱלֹהָה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם בְּיוֹם
עֲשָׂוָת יְהוָה אֱלֹהִים אָרֶץ וַשְׁמַיִם: הַוְכֵל שִׁיחַ הַשְׁדָה
טְרַם יְהִיָּה בָּאָרֶץ וּכְל-עַשֵּׂב הַשְׁדָה טְרַם יִצְמָחַ
כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל-הָאָרֶץ וְאָדָם אֵין
לְעַבְדֵר אֶת-הָאָדָם: וְאֶרְדָה מִן-הָאָרֶץ וְהַשְׁקָה
אֶת-כָּל-פְּנֵי הָאָדָם: וַיִּזְכַּר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם
עַפְלָה מִן-הָאָדָם וַיְפַח בָּאָפִיו גַּשְׁמַת חַיִם וַיְתִי
הָאָדָם לְגַפֵּשׁ חַיָּה: חַיְתָע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן-בְּעֵדָן
מִקְדָּם וַיִּשְׁם שֵׁם אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר יִצְרָא: ט וַיִּצְמַח
יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאָדָם כָּל-עַז גַּחְמָד לְמִרְאָה
וְטוֹב לְמַאֲכֵל וְעַז הַחַיִם בְּתוֹךְ הַגּוֹן וְעַז הַדָּעַת
טוֹב וּרְעָע: וְגַהְרָה יָצָא מִעָרָנוֹ לְהַשְׁקֹות אֶת-הַגּוֹן וְמִשְׁמָן
יִפְרֹד וְהִיה לְאַרְבָּעָה רְאֵשִׁים: אֶשְׁם הָאָחָר פִּישָׁוֹן
הַזָּא הַסּוּב אֶת כָּל-אָרֶץ הַחַווִילָה אֲשֶׁר-שָׁם הַזָּהָב:
בְּכָבְדָה הָאָרֶץ הַהְוֹא טֹוב שֵׁם הַבְּרִלָה וְאַבְנָן הַשְׁהָם:
גְ וַיַּזְהַב הַגְּהֵר הַשְׁנִי גִּיחֹזָן הַזָּא הַסּוּב אֶת כָּל-אָרֶץ
בּוֹשָׁה: ד וַיִּשְׁם הַגְּהֵר הַשְׁלִישִׁי חַדְקָל הַזָּא הַהְלָה
קְדֻמָת אֲשֶׁר וַיַּגְהֵר הַרְבִּיעִי הַזָּא פְּרָת: ט וַיַּקְהַ
יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם וַיַּגְתֵּהוּ בְּגַן-עֵדָן לְעַבְדָה
וְלִשְׁמַרָה: ט וַיַּצְוֵוּ יְהוָה אֱלֹהִים עַל-הָאָדָם לִאמְרָה
מִכֹּל עַז-הַגּוֹן אָכֵל תָּאֵל: ז וּמְעַז הַדָּעַת טֹוב וּרְעָע
לֹא תָאֵל מִמְּנָךְ בְּיַיְן בְּיוֹם אֲכַלְךָ מִמְּנָךְ מְזֹות תְּמִימֹות:

ויאמר יהוה אליהם לא טוב היהת האדם לבדיו
ஆעשה לו עוזר כנגדו ויציר יהוה אלהים מז' האדמה
כל חיות השדה ואת כל עוף השמיים ויבא אל
האדם לראות מה יקרה לו וככל אשר יקרה לו
האדם צפיש זיין דוא שמו ויקרא האדם שמות
לכל הבנוה ולעופת השמיים ולכל זיות השדה
ולאדם לא מצא עוזר כנגדו ויפל יהוה אלהים
תרדמת על האדם ויישן וקין אוזת מצלעתתו ויסגר
בשער תיזתגנה ויבן יהוה אלהים את האצלע אשר
לקחו מן האדם לאשתו ויבאו אל האדם ויאמר
האדם זאת הפעם עצם מעצבי ובשער מבשרי
כל זאת יקרה אשלה כי מאיש לכהן זאת על כן ישב
איש אש לביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר
אוזל וידייו שעיניהם ערומיים האדם ואשתו ולא
יתבששו והגוזש היה ערים מכל זיות השדה אשר
עשתה יהוה אלהים ויאמר אל לאשתך אף כי אמר
הלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר לאשתך אל
הגוזש מפרי עץ הגן נאכל: נ מפרי העץ אשר בתרוד
הן אמר אלהים לא תאכלו ממנה ולא תגעו בו פן
תמן אמר אלהים לא תאכלו ממנה ולא תגעו בו פן
תמן אמר הגוזש אל לאשתך לא מות תמותין כי
ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנה וצפקזו עלייכם
והייתם כאללים ידע טוב ורע ותרא לאשתך כי
טוב העץ למאכל וכי תאוד הוא לעיניים וצזיב
העץ להישכיל ותקוץ מפרי ותאכל ותדע אם
לאשתך עבود ויאכל ותפקודת עלייך שעיניהם וידע
כי עירם הם ויתפרו עליה תאנה ויעשו להם זכרת
וישמעו את קול יהוה אלהים מתחהלך בגן לרזון
היום ויתזבב האדם ואשתו מפני יהוד אלהים
בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר
לו איכה ויאמר את לך שמעתי בגן ואירא כי
עירם אָנֹכִי וְאַזְבָּא וַיֹּאמֶר מֵהַגִּיד לְךָ כִּי עִירִם
אתה המז-העץ אשר צויתיך לבלהי אכל-מן
אכלת: י וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאֲשָׁה אֲשֶׁר נִתְחַלֵּךְ בְּגַן
נִתְחַלֵּךְ מִזְהָעֵץ וְאַכֵּל: י וַיֹּאמֶר יהוה אלהים לאשה
מה-זאת עשית והאמיר לאשת הצעש כי עשית זאת
ויאכל ויאמר יהוה אלהים אל הגוזש כי עשית זאת
ארור אתה מכל דבכמה ומכל זיות השדה על
גוזש תכל ועפר תאכל כל ימי זייר ואיבת אשית
ביגר ובין לאשת ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך
ראש ואתה תשופנו עקב
האשת אמר הרבה הרבה ארבה עצוב ודרנה
בעצב תלדי בנים ואל איש תשוקתך

ח ויאמר יהוה אלהים לא טוב היהת האדם לבדו
ਆעשה לו עוזר כנגדו: ט ויציר יהוה אלהים מז' האדמה
כל חיות השדה ואת כל עוף השמיים ויבא אל
האדם לראות מה יקרה לו וככל אשר יקרה לו
האדם נפש חייה הוא שמו: שליש ב ויקרא האדם שמות
לכל הבנוה ולעופת השמיים ולכל זיות השדה
ולאדם לא מצא עוזר כנגדו: כ ויפל יהוה אלהים
תרדמת על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתו וסגר
בשער תיזתגנה: כב ויבן יהוה אלהים את האצלע אשר
לקח מז' האדים לאשה ויבאה אל-האים: כג ויאמר
האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשער מבשרי
לוזאת יקרה אשה כי מאייש לכהזה-זאת: כד על-פני יעובי
איש את-אכיו ואת-אמו ודק באשתו והיו לבשר
אחד: כה ויהי שניהם ערומים האדם ואשתו ולא
יתבששו: כג ונהחש היה ערום מכל חית השדה אשר
עשה יהוה אלהים ויאמר אל-האשה אף כי אמר
אליהם לא תאכלו מכל עץ הגן: כו ותאמר האשה אל-
הנחש מפרי עץ-הgan נאכל: נ מפרי העץ אשר בתרוד
הן אמר אלהים לא תאכלו ממנה ולא תגעו בו פן
תמן אמר הנחש אל-האשה לא-מות תמתונ: ה כי
ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנה ונפקחו עיניכם
והייתם באלים ידע טוב ורע: ותרא האשה כי
טוב העץ למأكل וכי תאודה הוא לעינים ונחמד
העץ להשכיל ותקח מפרי ותאכל ותדע גמ-
לאשה עמה ויאכל: ותפלחנה עיני שניהם וידעו
בי עירם הם ויתפרו עליה תאנה ויעשו להם חגרת:
ח וישמעו את-קויל יהוה אלהים מתחלה בגן לרזון
הימים ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים
בתוך עץ הגן: ט ויקרא יהוה אלהים אל-האים ויאמר
לו איכה: ויאמר את-קויל שמעתי בגן ואירא כי
עירם אָנֹכִי וְאַחֲרָא: יא ויאמר מ' הגיד לך כי עירם
אתה המז-העץ אשר צויתיך לבלהי אכל-מן
אכלת: יכ ויאמר ה אדם האשה אשר נחתה עפרי הוא
נתנה-לך מז-העץ ואכל: יג ויאמר יהוה אלהים לאשה
מה-זאת עשית והאמיר לאשת הצעש כי עשית זאת
ויאכל: יד ויאמר יהוה אלהים אל-הנחש כי עשית זאת
ארור אתה מכל דבכמה ומכל זיות השדה על-
גוזש תלך ועפר תאכל כל ימי זייר ואיבת אשית
ביגר ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך
ראש ואתה תשופנו עקב:

האשה אמר הרבה הרבה ארבה עצוב ודרנה
בעצב תלדי בנים ואל איש תשוקתך

וְלֹאָדָם אָמַר כִּי
שְׁמֻעָתָ לְקֹול אֲשֶׁר וַתְּאֵל בֵּין הַלְּבָנָן אֲשֶׁר צִוִּיתִיךְ
לְאַמְرָה לֹא תַּאֲכֵל מִמִּצְבָּה אֲרוֹרָה הַאֲדָמָה בְּעַלְבָּרֶךָ
בְּעַלְבָּרֶךָ תַּאֲכֵל נְגַדְתָּ כֹּל יְמִין זִיר וְקֹוֹן וְדִרְדָּר תַּצְבִּיאֵץ
לְקָרֵר וַיַּאֲכֵלָת אֶת עַשְׂבָּה לְשָׁהָדָה בְּזַעַת אֲפִיר תַּאֲכֵל
לְזַעַם עַל שָׁוֹבָר אֶל הַאֲדָמָה כִּי מִכְוִינָה לְקַחַת כִּי עַפְרָה
אַתָּה וְאֶל עַפְרָה תִּשְׁוֹבָר וַיַּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אֲשֶׁתָּנוּ זֹהָה
כִּי הָוָא הִיְתָה אָמָם כָּל זִיר וַיַּעֲשֵׂה יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם
וְלֹאָשְׁתָו כְּתָנּוֹת שָׁוֹר וַיְלַבְשֵׁם

וַיַּאֲמִר יְהוָה אֱלֹהִים הָוָא הָאָדָם הִיְהָ כָּאֶזְזֶל מִכְוִינָה
לְדַעַת טֹוב וּרְעָ וְעַתָּה פָּנֵישָׁלָז יְדוֹ וְלַקְזָן אֶם מַעַן
הַחַיִם וַיַּאֲכֵל וְזַיִן לְעַלְמָם וַיַּשְׁלַחְיוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִן־
עַדְן לְעַבְלָה אֶת הַאֲדָמָה אֲשֶׁר לְקַח מִשְׁם וַיַּגְרִישֵׁ
אֶת הָאָדָם וַיַּשְׁכַּן מַוקְדָּם לְאַלְעַד אֶת הַכְּרָבִים
וְאֶת לְהַטָּה אֶזְרָבָל הַמִּתְהַלְּפָכָת לְשִׁמְרָה אֶת דָּרָךְ עַד
הַחַיִם

אֲשֶׁתָּנוּ וַתְּהַרְבֵּר וַתְּכַלֵּד אֶת קִין וַתְּאַבּוּר קִנְיָתִי אִישׁ אֶת־
יְהוָה וַתְּסַט לְלַדְתָּה אֶת אֶזְזִוָּה אֶת הַבָּל וַיַּהַי הַבָּל
רַעַת צָאן וְקִין הִיה עַבְלָה אֶדְמָה: וַיַּהַי מִקְצָע יְמִים
וַיָּבֹא קִין מִפְּרִי הַאֲדָמָה מִגְּזָה לְיְהוָה וַיַּבְלִיל הַבָּיָא
גַּס־יְהוָה מִבְּכָרוֹת צָאנָו וּמִחְלָבָהוּ וַיַּשְׁעַד יְהוָה אֶל־
הַבָּל וְאֶל מִגְּנָחָתוֹ הַוְּאֶלְקִין וְאֶל־מִגְּנָחָתוֹ לֹא שְׁעָה
וַיַּחַר קִין מִאֶד וַיַּפְלֵל פְּנֵיו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל קִין
לִמְבָא אֶזְרָה לְךָ וְלִמְוָה צָפְלָה פְּנֵיר הַלוֹא אֶם תִּטְבִּיב
שָׁאת וְאֶם לֹא תִּטְבִּיב לְפָתָח חֹשֶׁטֶת רַבִּין וְאֶל־
תְּשִׁוְקָתָנוּ וְאֶת־תְּלָת תְּבוּשָׁל בָּו וַיֹּאמֶר קִין אֶל הַבָּל
אֶזְזִוָּה וַיַּהַי בְּלִוּתָם בְּשָׁדָה וַיַּקְם קִין אֶל הַבָּל אֶזְיִי
וַיַּהַרְגֵּהוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל קִין אֵי הַבָּל אֶזְיִר וַיֹּאמֶר
לֹא יַדְעַתִּי הַשְׁמָר אֶזְיִר אֶגְבִּי וַיֹּאמֶר מִה עֲשֵׂית קָול
לְמַי אֶזְיִר צָלְקִים אֶלְיִם מִן הַאֲדָמָה וְעַתָּה אֶרְוֹר
אַתָּה בֵּין הַאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצַתָּה אֶת פִּיה לְקַחַת אֶת
לְמַי אֶזְיִר בַּיַּדְךָ כִּי תַּעֲלִבָּל אֶת הַאֲדָמָה לֹא תְסַפֵּת
תַּת כָּחָה לְךָ נָעַנְד תַּהֲדִית בָּאָרֶץ יֹאמֶר קִין אֶל
יְהוָה אֶל־וּלְלָעָז עַזְיִם מִצְשָׂוָא הַזְּנַחַת אֲתִי הַיּוֹם מִעַל
פְּנֵי הַאֲדָמָה וּמִפְּנֵיר אֶסְתָּר וְהִיְתָי נָעַנְד בָּאָרֶץ
וְהִיְתָה כָּל מִזְאֵי הַרְגֵּזִי וַיֹּאמֶר לוּ יְהוָה לְכֹן כָּל
הַרְגֵּזִי קִין שְׁבָעָתִים יַקְם וַיַּשְׁמֵם יְהוָה לְקִין אֶת
לְבָלְתִי הַכּוֹת אֶת־כָּל מִזְאֵוּ וַיַּעֲזֵא קִין מִלְּפָנֵי יְהוָה
וַיַּשְׁבֵּן בָּאָרֶץ־גָּזֶד קְרָמָת־עָדָן: וַיַּדְעַ קִין אֶת־אַשְׁתָוֹ
וַתְּהַרְבֵּר וַתְּכַלֵּד אֶת־חַנְקָה וַיַּהַי בָּנָה עִיר וַיַּקְרָא שֵׁם
הַעִיר בְּשֵׁם בָּנוֹ חַנְקָה: וַיַּיְלַد לְחַנְקָה אֶת־עִירָד וְעִירָד
יָלֵד אֶת מִזְוִיאָל וּמִזְוִיאָל יָלֵד אֶת מִתּוּשָׁאָל

וְהָוָא יִמְשָׁל בָּרֶךָ
שְׁמֻעָתָ לְקֹול אֲשֶׁר וַתְּאֵל בֵּין הַלְּבָנָן אֲשֶׁר צִוִּיתִיךְ
לְאַמְרָה לֹא תַּאֲכֵל מִמִּצְבָּה אֲרוֹרָה הַאֲדָמָה בְּעַכְירָה
בְּעַכְירָה תַּאֲכֵל נְגַדְתָּ כֹּל יְמִין זִיר וְקֹוֹן וְדִרְדָּר תַּצְבִּיאֵץ
לְקָרֵר וַיַּאֲכֵלָת אֶת עַשְׂבָּה לְשָׁהָדָה בְּזַעַת אֲפִיר תַּאֲכֵל
לְזַעַם עַל שָׁוֹבָר אֶל הַאֲדָמָה כִּי מִכְוִינָה לְקַחַת כִּי עַפְרָה
אַתָּה וְאֶל עַפְרָה תִּשְׁוֹבָר וַיַּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אֲשֶׁתָּנוּ זֹהָה
כִּי הָוָא הִיְתָה אָמָם כָּל זִיר וַיַּעֲשֵׂה יְהָוָה אֱלֹהִים לְאָדָם
וְלֹאָשְׁתָו כְּתָנּוֹת עֹור וַיְלַבְשֵׁם:

רַבְעֵי כָּבֵן וַיֹּאמֶר יְהָוָה אֱלֹהִים הָנָה הָאָדָם בְּאֶחָד מִמֶּנִּי
לְדַעַת טֹוב וּרְעָ וְעַתָּה פָּנֵי־שְׁלָמָה יְדוֹ וְלַקְחָה גַּם מַעַן
הַחַיִם וַיַּאֲכֵל וְזַיִן לְעַלְמָם וַיַּשְׁלַחְיוּ יְהָוָה אֱלֹהִים מִן־
עַדְן לְעַבְלָה אֶת הַאֲדָמָה אֲשֶׁר לְקַח מִשְׁם וַיַּגְרִישֵׁ
אֶת־הָאָדָם וַיַּשְׁכַּן מַקְדָּם לְגֹן־עָדָן אֶת־הַכְּרָבִים
וְאֶת לְהַט הַחֲרֵב הַמִּתְהַפְּכָת לְשִׁמְרָה אֶת־דָּרָךְ עַד
הַחַיִם: ד אֶת־הָאָדָם יְדַע אֶת־חַיָּה
אַשְׁתָוֹ וַתְּהַרְבֵּר וַתְּכַל אֶת־קִינְיָה אֲשֶׁר קִנְיָתִי אִישׁ אֶת־
זֹהָה: ב וַתְּסַפֵּף לְלַדְתָּה אֶת־אֶחָיו אֶת־הַבָּל וַיַּהַי־הַבָּל
רַعַה צָאן וְקִין הִיה עַבְדָּה אֶדְמָה: וַיַּהַי מִקְצָע יְמִים
וַיָּבֹא קִין מִפְּרִי הַאֲדָמָה מִנְחָה לִיהְוָה: וַיַּהַי־הַבָּל הַכְּיָא
גַּס־יְהוָה מִבְּכָרוֹת צָאנָו וּמִחְלָבָהוּ וַיַּשְׁעַד יְהָוָה אֶל־
הַבָּל וְאֶל־מִגְּנָחָתוֹ הַוְּאֶלְקִין וְאֶל־מִגְּנָחָתוֹ לֹא שְׁעָה
וַיַּחַר קִין מִאֶד וַיַּפְלֵל פְּנֵיו: וַיֹּאמֶר יְהָוָה אֶל־קִין
לִמְהָרָה לֹא וְלִמְהָרָה גַּפְלָה וַיַּקְם קִין אֶל־הַבָּל אֶחָיו
שָׁאת וְאֶם לֹא תִּטְבִּיב לְפָתָח חֹטָאת רַבִּין וְאֶל־
תְּשִׁוְקָתָו וְאֶת־תְּלָת תְּבוּשָׁל בָּו וַיֹּאמֶר קִין אֶל־הַבָּל
אֶחָיו וַיַּהַי בְּהִזּוֹתָם בְּשָׁדָה וַיַּקְם קִין אֶל־הַבָּל אֶחָיו
וַיַּהַרְגֵּהוּ: ט וַיֹּאמֶר יְהָוָה אֶל־קִין אֵי הַבָּל אֶחָיד וַיֹּאמֶר
לֹא יַדְעַתִּי הַשְׁמָר אֶחָיד וַיַּפְלֵל פְּנֵיר הַלְּוֹא אֶסְתִּיב
הַשְׁוֹקָתָו וְאֶת־תְּמָשֵׁל־בָּו: ח וַיֹּאמֶר קִין אֶל־הַבָּל
אֶחָיו וַיַּהַי בְּהִזּוֹתָם בְּשָׁדָה וַיַּקְם קִין אֶל־הַבָּל אֶחָיו
שָׁאת וְאֶם לֹא תִּטְבִּיב לְפָתָח חֹטָאת רַבִּין וְאֶל־
תְּשִׁוְקָתָו וְאֶת־תְּלָת תְּבוּשָׁל בָּו וַיֹּאמֶר קִין אֶל־הַבָּל
אֶחָיו וַיַּהַי בְּלִוּתָם בְּשָׁדָה וַיַּקְם קִין אֶל־הַבָּל אֶחָיו
וַיַּהַרְגֵּהוּ: ט וַיֹּאמֶר יְהָוָה אֶל־קִין אֵי הַבָּל אֶחָיד וַיֹּאמֶר
לֹא יַדְעַתִּי הַשְׁמָר אֶחָיד צָעָקִים אֶל־מִזְחָה אֶת־אַפְתָּה
הַמִּזְמָר אֶחָיד צָעָקִים אֶל־מִזְחָה אֶת־פְּנֵיר הַלְּוֹא אֶסְתִּיב
הַשְׁוֹקָתָו וְאֶת־תְּמָשֵׁל־בָּו: י וַיֹּאמֶר קִין אֶל־הַבָּל
אֶחָיו וַיַּהַי בְּהִזּוֹתָם בְּשָׁדָה וַיַּקְם קִין אֶל־הַבָּל אֶחָיו
שָׁאת וְאֶם לֹא תִּטְבִּיב לְפָתָח חֹטָאת רַבִּין וְאֶל־
תְּשִׁוְקָתָו וְאֶת־תְּלָת תְּבוּשָׁל בָּו וַיֹּאמֶר קִין אֶל־הַבָּל
אֶחָיו וַיַּהַי בְּלִוּתָם בְּשָׁדָה וַיַּקְם קִין אֶל־הַבָּל אֶחָיו
וַיַּהַרְגֵּהוּ: ט וַיֹּאמֶר יְהָוָה אֶל־קִין אֵי הַבָּל אֶחָיד וַיֹּאמֶר
לֹא יַדְעַתִּי הַשְׁמָר אֶחָיד צָעָקִים אֶל־מִזְחָה אֶת־אַפְתָּה
הַמִּזְמָר אֶחָיד צָעָקִים אֶל־מִזְחָה אֶת־פְּנֵיר הַלְּוֹא אֶסְתִּיב
הַשְׁוֹקָתָו וְאֶת־תְּמָשֵׁל־בָּו: י וַיֹּאמֶר קִין אֶל־הַבָּל
אֶחָיו וַיַּהַי בְּהִזּוֹתָם בְּשָׁדָה וַיַּקְם קִין אֶל־הַבָּל אֶחָיו

ומתו שאל יلد את לבר ויקוץ לו לבר שעתי נשים שם האוזת עליה ושם השנית צלה ותכל עלה את יבל הוא היה אבי ישב אהל ומוקנה ושם איזו יובל הוא היה אבי כל תפיש כניר ועוגב וצלת גם הוא יולד את טובל קין לטש כל חרש נחשת ובראול ואיזות טובל קין צעומה ויאמר לבר לנו עלה וצלת שביען יכול צשי לבר האזת אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לאברהתי כי שבעתים יקם קין ולביר שעבעים ושבעה וידע אדם עוד את אשתו ותכל בז ותקרא את שמו שת כי שת לאללים אורע איזור תזהת הבל כי הרגו קין ולעת גם הוא ילך בז ויקרא את שמו אגוש איז הווא לך לך בשם יהוה

ברא אללים אדם לדכוות אללים שעלה אותו כבר ונקלב לבראם ויברך אתם ויקרא את שמו אדם ביום הבראם ויזי אדם שלשים וモאת שנה וילד בלםוטו צלמו ויקרא את שמו שת ויהיו יכין אדם אחריו הולידו את שת שמנה בזאת שנה וילד בנים ובנות ויהיו כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה ושלשים שנה וימתה

שת זמוש שעבים ומוות שנה וילד את אגוש ויזי שת איזרי הולידו את אגוש שבע שעבים ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות ויהיו כל ימי אגוש זמוש עבים ותשע מאות שנה וימתה

וילד את קינז ויזי אגוש איזרי הולידו את קינז זמוש עשרה שנה ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות ויהיו כל ימי אגוש זמוש עבים ותשע מאות שנה וימתה

וילד את מהללאל ויזי קינז איזרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות ויהיו כל ימי קינז עשר שעבים ותשע מאות שנה וימתה

זמוש שעבים ושבעים שנה וילד את ירד ויזי מהללאל איזרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות ויהיו כל ימי מהללאל זמוש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימתה

ומתו שאל יلد את תלמיד: חמיש ט ויקח-לו למק שתי נשים שם האחת עלה ושם השנית צלה: כתל עלה אה-יבל והוא היה אה אבי ישב אהל ומוקנה: כי ושם אהיו יובל יולד והוא אה אבי בל-תפש בגור ועוגב: כי וצלת גמ-הוא יולד את-תובל קין לטש בל-חרש נחשת וברזיל ואחות טובל-קין נעמה: שיש גן ויאמר למד לנשיך עלה וצלת שמען קולי נשי למד האונה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי: כי כי שבעתים יקס-קון ולמד שבעים ושבעה: כי וידע אדם עוד את-אשתו ותכל בז ותקרא את-שםו שת כי שת-לי אלהים ורעד אחר תהת הבל בירגנו קון: כי ולשת גמ-הוא ילך-בן ויקרא את-שםו אגוש או הוחל לקרא בשם יהוה:

ה זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם ברכות אלהים עשה אותו: כי זכר ונקבה בראם ויברך אותם ויקרא את-שםם אדם ביום הבראם: כי ייחי אדם שלשים ומאה שנה וילד ברכותו בצלמו ויקרא את-שםו שת: כי ויהיו ימ-אדם אחרי הולידו את-שנת שמנה מאות שנה וילד בנים ובנות: כי ויהיו כל-ימ-אדם אשר-חוי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימתה:

שת חמיש שנים ומאה שנה וילד את-אנוש: ויחישת אחרי הולידו את-אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות: כי ויהיו כל-ימ-ישת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימתה:

ט ויחי אגוש תשעים שנה וילד את-קינן: ויחי אגוש אחרי הולידו את-קינן חמיש עשרה שנה ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות: כי ויהיו כל-ימ-אגוש חמיש שנים ותשע מאות שנה וימתה:

וילד את-מהללאל: כי קינן אחרי הולידו את-מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות: כי ויהיו כל-ימ-קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימתה:

ח חמיש שנים ושבעים שנה וילד את-ירד: ט ויחי מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות: כי ויהיו כל-ימ-מהללאל חמיש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימתה:

ומאת שנה וילד את-חנוך: ט ויחי-ירד אחרי הולידו את-חנוך שמנה מאות שנה וילד בנים ובנות: כי ויהיו כל-ימ-ירד שתים ושבעים שנה ותשע מאות שנה וימתה:

וילד את מותשלאז יתהלך זונר את האלהים אゾרי הולידו את מותשלאז שלש מאות שנה וילד בנים ובנות ידי כל ימי זונר זכוש ושבים שנל ושלש מיאות שנל יתהלך זונר את האלהים ואיננו כי לך זאת אללים ויזי

מותשלאז שבע ושכנים שנל ובאות שנל וילד את למר ויזי מותשלאז אゾרי הולידו את למר שתים ישובנים שנל שבע מאות שנל וילד בנים ובנות יהיו כל ימי מותשלאז תשע וששים שנל והתשע מאות שנל ימות

ישובנים שנל ומאות שנל וילד בן וילרא את שם נז לאמר זה יזמננו ממעשנו וכיעצבון ידיינו בין האלמה אשר ארדה יהוה ויזי לмер אゾרי הולידו את נז זמוש ותשעים שנל זמוש מאות שנל וילד בנים ובנות יהי כל ימי לмер שבע ושבעים שנל וידי

ושבע מאות שנל ימות נז בין זמוש מאות שנל וילד נז את שם שם זום ואת יפת וידי כי להול האלים לרבות על פניא האלמה ובנות ילו להם ויראו בני האלהים את בנות האלים כי לטבת הנז ויקחו להם נשיים מכל אשר בזרו ויאמר יהול לא יлон רוזי באדם לעלם משוגם הוא בשער והיו ימי מואל וישראלים שנל הנפלים היו בארץ בימים הדם וגם אゾרי כן אשר יבא בני האלהים אל בנות האלים וילדו להם המה הגברים אשר מועלם אשי תישם

וירא יהול כי רbeta רעת האלים בארץ וכל יציר מושבת לבו רקל רע כל הים יגוזם יהול כי עשה את האלים בארץ יתעצל אל לבו ויאמר יהול אמוחה את האלים אשר בראתי מועל פניא לאלבול מואלים על בהמה על רמש ועל עוק לשומים כי גזחותי כי עשיהם וגוז מצא חז בעני יהול

אללה תולדת נז נז איש צליך תמים היה בדורתו את האלהים התהלך נז וילד נז שלשה בנים את שם את זום ואת יפת ותשעת הארץ לפני האלים ותישם את האלהים ותמלא הארץ חם: י וירא אללים את הארץ והנה נשחתה כירשתה כל בשר את דרכו על הארץ:

לNaz קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ זמוש מפניהם והן מושׂיותם את הארץ עשה קר תbeta עצי גפר קלים תעשל את התבאה וכפרת אתה מבית ומוציא בכפר וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבאה חמשים אמה רחבה

וילד את מותשלה: כי ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מותשלה שלש מאות שנה וילד בנים ובנות כי ויהי כל-ימי חנוך חמיש ושבים שנה ושלש מאות שנה: כי ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי ילקח אותו אללים:

מותשלה שבע ושכנים שנה ומאות שנה וילד את למד: כי ויהי מותשלה אחרי הולידו את-למד שתים ישובנים שנה שבע מאות שנה וילד בנים ובנות: כי ויהי כל-ימי מותשלה תשע וששים שנה ותשעה מאות שנה יימת:

ושכנים שנה ומאות שנה וילד בן: כי וירא את-שם נח לאמר זה: ינחמו ממעשנו ומעצבון ידינו מז האדמה אשר ארעה יהוה: י ויחיל-למד אחרי הולידו את-נה חמיש ותשעים שנה וחמש מאות שנה וילד בנים ובנות לא ויהי כל-ימי-למד שבע ושבעים שנה לבני

ושבע מאות שנה יימת: נח אתח-שם את-העם כי בז-חמש מאות שנה וילד נח אתח-שם את-העם ואתייפת: ו א ויהי כירחן האדים לרוב עלי-פני הארץ ובנות ילו להם: כי ויראו בני-האללים אתח-בנות הארץ כי טבת הנז ויקחו להם נשים מבל אשר בחרו: ויאמר יהזה לא-ידון רוח באדם לעלם בשוגם הוא בשער והז ימי מאה ועשרים שנה: ד הנפלים היו בארץ בימים הדם גם אחר-כך אשר יבוא בני האלים אל-בנות הארץ וילדו להם הפה הגברים אשר מעולם אנשי השם:

מפטר ה וירא יהוה כי רbeta רעת האדים בארץ וכל-יצר מהשכת לבו רק רע כל-הימים: וינחם יהוה כירעה אתח-האדם בארץ ויתעצב אל-לבו: ויאמר יהזה אמחה אתח-האדם אשר-בראתי מעל פניא הארץ מארט עד-במה עד-רמש ועד-עוף השמים כי נחמתי כי עשיהם: ח ויהי מצא חן בעני יהוה:

ט אלה תולדת נח נח איש צליך תפמים היה בדורתו אתח-האללים התקלה-נה: וילד נח שלשה בנים אתח-שם אתח-עם ואתייפת: א ותשחת הארץ לפני האלים ותמלא הארץ חם: י וירא אללים את הארץ והנה נשחתה כירשתה כל-בשר את דרכו על הארץ:

לנח קץ כל-בשר בא לפני כי מלאה הארץ חם אבניהם והנני משותם את הארץ: י עשה לך תbeta עצי גפר קלים תעשה את-התbeta וכפרת אתה מבית ומוציא בכפר: ט זה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבאה חמשים אמה רחבה